

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **A. D.**, zastoupené JUDr. Pěvou Skýbovou, advokátkou, se sídlem Bartošova 4, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti blíže neurčenému rozhodnutí žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 8. 7. 2008, č. j. 41 Cad 91/2008 - 8,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně, JUDr. Pěvě Skýbové, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 1904 Kč, která je splatná do 60 dnů od doručení tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta její žaloba proti blíže neurčenému rozhodnutí žalované o odnětí plného invalidního důchodu.

Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že krajský soud nebyl oprávněn její žalobu odmítnout, naopak měl o její žalobě meritorně rozhodnout v její prospěch, neboť měl k dispozici kopii rozhodnutí a lékařskou zprávu se stanoviskem ošetřujícího lékaře o jejím zhoršujícím se zdravotním stavu do budoucna. Navíc si dle stěžovatelky mohl soud

vyžádat příslušný správní spis vedený na její osobu, který dle jejího názoru obsahuje všechny potřebné materiály.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že v podání, které bylo doručeno Krajskému soudu v Brně dne 28. 5. 2008, brojila stěžovatelka proti odnětí plného invalidního důchodu žalovanou, ke kterému mělo dojít 12. 5. 2008. Stěžovatelka byla usnesením Krajského soudu v Brně podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyzvána k doplnění žaloby o označení napadeného rozhodnutí správního orgánu a den jeho doručení nebo jiného oznámení stěžovatelce, návrh důkazů, návrh výroku rozsudku a stejnopis napadeného rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení. Zároveň byla poučena podle § 37 odst. 5 s. ř. s., že neodstraní-li ve stanovené lhůtě vady, k jejichž odstranění ji soud vyzval a jež brání vyřízení podání, bude její podání odmítnuto.

Stěžovatelka na výzvu soudu reagovala doplněním podání, ve kterém pouze uvedla jako datum doručení rozhodnutí 12. 5. 2008, poslala kopie lékařských zpráv a doplnila adresy svých ošetřujících lékařů.

Krajský soud v Brně výše uvedené podání odmítl podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. s odůvodněním, že stěžovatelka ve svém podání neoznačila napadené rozhodnutí, ani ho nepřiložila a tato vada nebyla ani ve stanovené lhůtě odstraněna.

Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 21. 7. 2008, kasační stížnost byla podána dne 25. 7. 2008.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí Krajského soudu v Brně vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a tuto kasační stížnost podala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). V kasační stížnosti uplatňuje námitky, které je podle jejich obsahu možno subsumovat pod důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud za této situace napadený rozsudek Krajského soudu v Brně v mezích řádně uplatněných kasačních důvodů a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s. musí žaloba obsahovat krom obecných náležitostí podání ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, podle § 71 odst. 2 věty první s. ř. s. pak žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Není-li v této lhůtě podání doplněno a nelze-li pro nedostatek podání v řízení pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne.

Z výše uvedeného vyplývá, že základním požadavkem na obsah žaloby je označení napadeného rozhodnutí. Tento požadavek logicky směřuje k tomu, aby bylo v řízení soudním nepochybně zřejmé, proti čemu žaloba směřuje, jinými slovy, jde o to, aby byl řádně vymezen předmět řízení. S požadavkem řádného označení napadeného rozhodnutí

úzce souvisí i povinnost žalobce přiložit opis rozhodnutí k žalobě. Kombinace řádného označení a přiložení opisu rozhodnutí zajišťuje v maximální míře jistotu soudu o tom, co chtěl žalobce svou žalobou napadnout, a identifikuje též žalobce jako účastníka tvrzeného vztahu k žalovanému správnímu orgánu.

Samo nedoložení v žalobě označeného rozhodnutí podle § 71 odst. 2 věty první s. ř. s. není, jak ostatně dovodila i judikatura správních soudů, překážkou, která by bránila řízení ve věci. Jak konstatovalo již usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 1. 1993, č. j. 6 A 6/93 - 9 (publikováno in: Správní právo, 4/1993, str. 342), žalobce je povinen připojit k žalobě jako její součást stejnopis napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak ani přes výzvu soudu, obstará si soud tento stejnopis sám, avšak na náklady žalobce. Potíž nastává v okamžiku, kdy napadené rozhodnutí není dostatečně jednoznačně vymezeno ani v samotné žalobě, popřípadě pokud se diametrálně odlišuje označení rozhodnutí v žalobě a zjevný obsah rozhodnutí k žalobě přiloženého.

Tak tomu bylo zjevně v případě stěžovatelky. Žaloba svým zněním, jak správně dovodil krajský soud, zjevně směřovala vůči nějakému rozhodnutí, které se týkalo plného invalidního důchodu, nicméně ze soudního spisu je zcela nepochybně zřejmé, že stěžovatelka napadené rozhodnutí řádně (v rozporu s tvrzením v kasační stížnosti) neidentifikovala. Přesný předmět tohoto rozhodnutí (nepřiznání či odnětí dávky) tedy nebyl v žalobě vymezen. Za této situace bylo plně na místě, pokud se krajský soud pokusil zjednat jasno v předmětu žaloby.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud oprávněně postupoval podle výše zmíněného ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. a stěžovatelku opakovaně vyzval, aby přiložila rozhodnutí, o němž se v žalobě zmiňuje, tj. rozhodnutí týkající se plného invalidního důchodu, a neopomněl stěžovatelku poučit o následcích nevyhovění požadavku soudu.

Pokud stěžovatelka na tuto výzvu požadované rozhodnutí nepředložila, nelze krajskému soudu klást k tíži, že řízení o stěžovatelčině návrhu odmítl.

Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud poznamenává, že požadavek identifikace rozhodnutí, které je žalobou napadeno, je stěžejní; ve věcech invalidních důchodů rozhoduje Česká správa sociálního zabezpečení, některé úkony však činí i Okresní správa sociálního zabezpečení svými lékaři. Proto se nejedná o formalismus, nýbrž podmínku sine qua non pro vedení řízení o přezkumu rozhodnutí správního orgánu.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nemá; úspěšná žalovaná by takové právo měla, ovšem podle § 60 odst. 2 s. ř. s. jí toto právo nelze přiznat, neboť jde o věc důchodového pojištění.

Stěžovatelce byla usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 41 Cad 91/2008 - 22 ze dne 5. 9. 2008 ustanovena zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Pěva Skýbová. Té Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. přiznal odměnu za zastupování za dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, spolu s režijním paušálem

podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 1600 Kč. Přiznanou odměnu zvýšil o částku, kterou je ustanovená zástupkyně povinna odvést jako plátce daně podle zvláštního právního předpisu (§ 35 odst. 8 s. ř. s.), celkem tedy přiznal 1904 Kč. K vyplacení odměny stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu